

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Wir sahen euch kämpfen voll zähneknirschendem Mut und Entschlossenheit, wie Ihr im dämmernden Herzensgefühl nach Hause schriebet, wie Ihr in seliger Freude die guten Nachrichten von den Euren laset, wie Ihr unter Witz und Heiterkeit gearbeitet, und sahen Euch in lauterer, frommer Ergriffenheit am Grabe eurer Kameraden stehen. Wir sahen euch, wie Ihr sanft und ritterlich wartet mit dem armen Volke des feindlichen Landes, sahen euch, wie Ihr voll Menschenliebe euren letzten Bissen mit dem gefangenen Feind geteilt. Wir sahen euch nach Hause kehren, wir hörten eure abwehrenden Worte, mit denen Ihr alle Lobesworte abwieset, sahen Euch hier zu Hause bescheiden weiterarbeiten und von neuem, zum wiederholtenmale, oft kaum gesundet, neuerdings davonziehen. Wir sahen euch nie feige, nie unvollkommen. Nie hörten wir eure Klagentöne, nie ein Wort der Unzufriedenheit.

Wir hatten eure Familien kennen gelernt. Wir sahen eure weinenden Frauen, eure Kinder, die euch mit einem letzten Kusse Abschied sagten. Wir kennen jenes glühende Gefühl, mit dem Ihr an eurem Boden und an eurer Habe hanget. Wir hatten euch beobachtet hier zu Hause an der Pflugschar, mit dem Schweiße im Angesicht zur Zeit der goldenen Ernte, beim Surren der Dreschmaschine, im Kukuruzfeld. Und sahen Euch, wie Ihr beim ersten Rufe wieder alles verliesset, die Sense niedergelegt, die Frucht am Felde gelassen und wieder den Rucksack umgeschnallt und das Gewehr geschultert.

Wir sahen euch, wie aus Bürgern Soldaten, aus Invaliden Ackerleute, und aus Schnittern — wenn es sein musste — wieder Soldaten geworden.

Dies alles haben wir gesehen und euch kennen gelernt.

Bácskáer Jungen, berühmte ungarische «Gascognier», Ihr Väter, Söhne, Gatten, Ihr Menschen voll Kraft, Gesundheit, mit den braunen Gesichtern, mit Eurer ganzen Seele: Wir haben euch gesehen, euch kennen gelernt, wir sind stolz auf euch, wir lieben euch . . . !

*Dr. Ernst Ballagi.
Leutnant i. d. R.*

alatt, láttunk, amint borongó elmélyüléssel levelet írtatok, boldog derüvel hazai híreket olvastatok, élcélődve dolgoztatok és láttunk mély, vallásos áhítattal a bajtárs sírjánál. Láttunk, amint gyengédek és lovagiasak voltatok az ellenséges föld szegény népével, láttunk, mikor a foglyul ejtett ellenséggel emberségesen megosztottatók falatjaitokat. Láttunk hazajönni, hallottuk itthon mentegetőző szavatokat, mellyel a magasztalást elhárítottatók, láttunk benneteket itthon szerényen tovább dolgozni és újra, ismétlően, talán nem is egészen gyógyultan, visszamenni. Nem láttunk soha gyávának, soha tökéletlennek. Nem hallottuk soha sem panaszos beszédeteket, egyetlen elégedetlen szavatokat.

Megismertük családjaitokat. Láttuk zokogó hitveseiteket, utolsó csókkal búcsúzó gyermeketeiket, megtört szülőiteket. Megismertük azt az izzó szeretetet, mellyel földjeiteket, jószágotokat szeretitek. Megfigyeltünk itthon az eke szarvánál, az aratás verejtékes gyönyörében, a kattogó cséplőgép mellett, a kukoricában, a szőlőtőnél. És láttunk, amikor egyetlen hívó szóra újra letettétek a kaszát, ott hagytatók a be nem hordott termést és újra borjút vettetek a háthatokra, fegyvert a vállatokra.

Láttunk, amint polgárból katonák, rokkantakból földmívesek, aratókból — ha úgy kellett — újra katonák lettettek.

Láttunk és megismertünk benneteket.

Bácskai fiúk, híres magyar «gascognei legények», apák, fiuk, hitvesek, ti erős, egészséges, napszabánya, barnított arcú, teljes lelkű emberek: láttunk és megismertünk, büszkék vagyunk rátok, szeretünk . . .

*Dr. Ballagi Ernő,
tart. hadnagy.*